

Αριθμ. Πρωτ.
2356

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2024

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 149η
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ,
ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ

Πρός

τὸν Ἱερὸν Κλήρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαόν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ἰστιαίας
καὶ Βορείων Σποράδων.

Τέκνα μου ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ!

Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου καὶ τὰ σύμπαντα
πληροῦνται χαρᾶς!

Ὁ ἀπρόσιτος Θεὸς ἔγινε, κατὰ τὴν εὐδοκίαν Του, ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου καὶ τῆς Παρθένου Μαρίας, προσιτὸς
ἄνθρωπος. Ταπεινὸς ἄνθρωπος, μὲ δούλου μορφὴν, χωρὶς νὰ
παύσει νὰ εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Πατρός, ὁ μονογενὴς καὶ
ἀγαπητός!

Καταπλήσσονται οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι, ἀπὸ τὴν ἀπροσμέτρητη
θεία ἀγάπη! Δοξολογοῦν μὲ ἀγαλλίαση τὸν Ἐνανθρωπήσαντα,
ψάλλοντες τὸν γνωστὸ ὕμνο: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ
γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»! Τὸ εἶχε προαναγγεῖλει,

ὀκτακόσια ὀλόκληρα χρόνια πρὶν, ὁ Προφήτης Ἡσαΐας. «Παῖδιον θὰ γεννηθεῖ γιὰ μᾶς... θὰ φέρει εἰρήνην» (Ἡσ. θ', 6).

Ὡστόσο, τοῦτο τὸν καιρὸ τῶν πολεμικῶν συγκρούσεων, οἱ ὁποῖες ἀπειλοῦν ὀλόκληρη τὴν οἰκουμένη καὶ γεμίζουν τὴν γῆ μὲ αἵματα καὶ ἐρείπια, ὁ περὶ εἰρήνης λόγος ἀκούγεται παράξενα καὶ φαντάζει σὰν ἄπιαστο ὄνειρο καὶ ὄχι σὰν πραγματικότητα. Ἀλήθεια, ποῦ εἶναι ἡ εἰρήνη; Τί ἄλλαξε μὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν θεία γέννηση;

Ὁ Χριστὸς μᾶς εἶναι ἀδιάψευστος στὶς ὑποσχέσεις Του καὶ πράγματι μᾶς χαρίζει τὴν εἰρήνην. Μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι μᾶς δίνει τὴν δική Του εἰρήνην, τὴν ὁποία, μάλιστα, ἀντιδιαστέλλει ἀπὸ τὴν κοσμικὴ εἰρήνην. Αὕτῃ ἡ κοσμικὴ εἰρήνη εἶναι ἐπιφανειακή, προσωρινή καὶ εὐθραυστη!

Σὰς ἀφήνω εἰρήνην, μᾶς λέει ὁ Κύριος μᾶς. Σὰς δίνω τὴν δική μου τὴν εἰρήνην. Σὰς δίνω εἰρήνην, ὅχι ὅπως αὕτῃ ποὺ δίνει ὁ κόσμος. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ μὴ ταράζεται καὶ μὴ δειλιάζει ἡ καρδιά σας (Ἰωάν. ιδ' 27).

Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐσωτερικὴ ψυχικὴ γαλήνη, τὴν ὁποία ἀπολαμβάνουν μόνον οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν στὴν καρδιά τους κατοικοῦντα καὶ μένοντα τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἄρα καὶ ἡ εἰρήνη εἶναι πρόσωπο! «Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν»! βροντοφωνάζει ὁ Απόστολος Παῦλος, στὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολή του (Ἐφεσ. β' 14).

Ναί! Ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ εἰρήνη μᾶς, γιατί ἐπεδήμησε πρὸς ἐμᾶς τοὺς ἀποστάτες, τοὺς ἀποδήμους τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ καί, ὡς ὁ νέος Ἀδάμ, μᾶς συμφιλίωσε μὲ τὸν Πατέρα Του! (Ρωμ. ε', 10).

Καὶ αὕτῃ τὴν συμφιλίωση μᾶς προσφέρει διαρκῶς μέσα στὴν Ἐκκλησία, μὲ τὰ ἱερὰ Μυστήρια. Τὸ Βάπτισμα, μὲ τὸ ὁποῖο μπολιαζόμαστε στὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ Χρῖσμα, μὲ τὸ ὁποῖο σφραγιζόμαστε μὲ τὸ ἅγιο Πνεῦμα καὶ εἴμαστε τέκνα καὶ κληρονόμοι τοῦ Οὐρανίου Βασιλέως, τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἐξομολόγηση, ποὺ ἐξαλείφει ἁμαρτίες καὶ βασανιστικὲς ἐνοχές καί, κυρίως, τὴν θεία Εὐχαριστία, ὅπου κοινωνοῦμε τὸν Χριστὸ καὶ Ἐκεῖνος μᾶς ὁδηγεῖ στὸν Πατέρα τὸν Οὐράνιο!

Ἡ τραγωδία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιλογῆς του, νὰ μὴν ἀποδεχθεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ διὰ τοῦτο ἀναντικατάστατον! Δὲν ἀποδέχεται τὸν Χριστὸ οὔτε ἀκολουθεῖ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς ποὺ Ἐκεῖνος μᾶς ἐδίδαξε. Τοῦναντίον, καταδιώκει τὸν Χριστὸ καὶ ἔτσι ἐρμηνεύεται καὶ ὁ, ἐκ πρώτης ὄψεως, παράξενος λόγος τοῦ Κυρίου μας, ποὺ μᾶς εἶπε: «Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν... ἦλθον διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ» (Ματθ. ι', 35). Ἐάν δὲν ἔχεις ἔνοικο στὴν ὑπαρξή σου τὸν Χριστό, δὲν ἔχεις καὶ εἰρήνη μὲ τοὺς ἀνθρώπους, ἀκόμη καὶ μὲ τοὺς συγγενεῖς σου. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καὶ μένει ταραγμένη καὶ ἀνήσυχη χωρὶς τὸν Θεό της! Ἡ εἰρήνη, ὅπως καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἡ πίστις καὶ ἡ πραότητα καὶ ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ καλωσύνη, εἶναι δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Ὁποίου εἴμαστε, ἐφ' ὅσον τὸ θελήσουμε, Ναοὶ ἔμψυχοι!

Καὶ αὐτοὶ ποὺ ἀρνοῦνται τὸν Χριστό, ἐχθρεύονται καὶ πολεμοῦν καί, ὅχι σπάνια, κακοποιοῦν τοὺς πιστοὺς ἀνθρώπους τοῦ Χριστοῦ, ἀκόμη καὶ ἐάν ἔχουν μαζί τους συγγενικὸ δεσμὸ αἵματος. Οἱ ἄνθρωποι, ὡστόσο, τοῦ Θεοῦ ὑπομένουν, ἀλλὰ δὲν φοβοῦνται, συγχωροῦν μὰ δὲν ταράσσονται οὔτε ἐκδικοῦνται, γιατί νοιώθουν τὸν Χριστὸ ὡς τὸ πλήρωμα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑπάρξεώς τους! Διακηρύσσουν ἐμπειρικά, μαζί μέ τὸν Απόστολο Παῦλο: «Τὶς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;... οὔτε θάνατος οὔτε ζωή... δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (Ρωμ. η', 35-39).

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Δὲν εἶναι οὐτοπία ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ! Ἀρκεῖ ὁ κάθε ἄνθρωπος, ποὺ ὄντως, ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην, νὰ ἐνώσει τὴν καλή του διάθεσιν, τὴν δική του εὐδοκίαν, μὲ τὴν ἀποδεδειγμένην, καὶ μάλιστα ἀμεταμέλητα, εὐδοκίαν τοῦ Θεοῦ!

Ἔτσι καὶ μόνον ἔτσι θὰ γαληνεύσει ἡ καρδιά μας, ἡ ματιά μας καὶ ἡ ζωὴ μας! Ἀλλοιῶς, γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ θὰ ματαιοπονήσουμε προσπαθώντας νὰ γεμίσουμε τὴν ἄδεια

καρδιά μας, μὲ ἐξωτερικοὺς στολισμοὺς καὶ ὑλικὲς ἀπολαύσεις καὶ εὐωχίες. Ἔτσι, ἅς καλλιεργήσουμε καὶ τὶς καρδοῦλες τῶν παιδιῶν μας, γιατί ἡ διαρκῶς αὐξανόμενη μεταξύ τους καὶ ὄχι μόνον βία καὶ ἐγκληματικότητα ἔχει αἰτία τῆς τὴν ἄδεια καὶ παγωμένη καὶ στενόχωρη καρδιά!

Σᾶς εὐχομαι μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μου, πὺν ὅλους σᾶς σέβεται καὶ σᾶς ἀγαπᾶ, τὴν Εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν!!!

Μὲ πατρικὴ ἀγάπη καὶ ἐγκάρδιες εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος